

# ปัญหากฎหมายในกระบวนการดำเนินการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู<sup>1</sup>

ดีนัา รังสรรค์<sup>2</sup>

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของกระบวนการดำเนินการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูในกระบวนการสอบสวนจรรยาบรรณวิชาชีพ เมื่อกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติมีผลบังคับใช้ การจัดการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปหลายประการ โดยเฉพาะระบบบริหารการศึกษา ซึ่งเดิมสายงานบังคับบัญชามีหลากหลายขั้นตอน ทั้งกระทรวง ทบวง กรมและกองต่าง ๆ ส่งผลให้เกิดปัญหาในกระบวนการบริหารและจัดการศึกษา ดังนั้น จึงมีการปฏิรูปการศึกษา โดยนำหลักการกระจายอำนาจมาใช้ในการบริหารการศึกษา เพื่อให้เกิดเอกภาพในเชิงนโยบาย การปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว ส่งผลให้สถานศึกษามีสถานภาพเป็นนิติบุคคล สามารถบริหารจัดการรับผิดชอบ ตัดสินใจ และดำเนินการบริหารงานต่าง ๆ ในอำนาจหน้าที่ได้โดยตรง การดำเนินงานต่าง ๆ ที่ผ่านมามีผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาบางส่วนมีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางที่จะทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่าง ๆ<sup>3</sup> เมื่อครูมีการประพฤติผิดจรรยาบรรณย่อมจะต้องมีกระบวนการสอบสวนจรรยาบรรณเกิดขึ้น ซึ่งปัจจุบันผู้ศึกษาเห็นว่าบางขั้นตอนในการดำเนินสอบจรรยาบรรณวิชาชีพของครูนั้นยังมีความคลุมเครือและไม่ชัดเจน

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ทำการศึกษาปัญหากฎหมายในกระบวนการดำเนินการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครูตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 พบว่ายังมีปัญหอยู่หลายประการสามารถสรุปได้ดังนี้

---

<sup>1</sup>บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหากฎหมายในกระบวนการดำเนินการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สลิศ สิริพิฑูร และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รัตชัย รอดทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เตชะมา

<sup>2</sup>นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

<sup>3</sup>สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือการดำเนินการทางวินัย (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552), หน้า 1.

ประการแรกคือ ปัญหาที่มาและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนคุณสมบัติของการสอบ  
 จรรยาบรรณวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 อาศัยอำนาจตามความ  
 ในมาตรา 9 (11)(จ) ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ  
 พ.ศ.2553 ข้อ 15<sup>4</sup> ที่กำหนดไว้ว่า “การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่  
 เกินห้าคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นสมาชิกคุรุสภา  
 ประเภทสามัญและเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่เคยกระทำผิด  
 จรรยาบรรณของวิชาชีพหรือกระทำผิดวินัย โดยประธานกรรมการสอบสวนต้องมีใบอนุญาตประกอบ  
 วิชาชีพประเภทเดียวกันและมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และ  
 อนุกรรมการและเลขานุการให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรม  
 การดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์สอบสวน  
 จรรยาบรรณหรือวินัย และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้”

โดยตำแหน่งอนุกรรมการและเลขานุการข้างต้นยังไม่มีความเหมาะสม ผู้ศึกษาเห็นว่ายังไม่สอดคล้อง  
 กับแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของงานตามแนวความคิดของ Hackman and Oldham ที่ว่าหากอนุกรรมการ  
 สอบสวนได้รับงานหรือหน้าที่ที่ไม่มีความชำนาญ ก็ย่อมส่งผลต่อความเข้าใจและการตอบสนองในทางลบต่อ  
 งาน หรือไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายในงานและผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน หาก  
 การมีความรู้และทักษะที่ไม่เพียงพอและไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน<sup>5</sup> เนื่องจากการจำกัดคุณสมบัติเฉพาะ  
 ตำแหน่งของอนุกรรมการและเลขานุการว่าต้องเป็นผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมการ  
 ดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์สอบสวนจรรยาบรรณ  
 หรือวินัยเท่านั้น ซึ่งการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะในเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพ ประธาน  
 หรืออนุกรรมการคนอื่นย่อมมีความชำนาญเฉพาะด้านอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องให้อนุกรรมการและเลขานุการมี  
 วุฒิทางกฎหมายโดยเฉพาะ อีกทั้งผู้ที่มีคุณสมบัติทางด้านกฎหมายสามารถที่จะเป็นตำแหน่งอนุกรรมการอื่นก็

---

<sup>4</sup> ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2559.ข้อ  
 15.

<sup>5</sup> ปิยะมกรณ์ ภูักิตติไผตรี, “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา  
 โรงงานผลิตอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา”, (การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม  
 ,2558),หน้า10.

ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นอนุกรรมการและเลขานุการเท่านั้น อาจเป็นตำแหน่งอนุกรรมการสอบสวนอื่นก็สามารถร่วมสอบสวนได้ อีกทั้งไม่ได้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนแต่อย่างใด

ประการที่สอง ปัญหาการใช้สิทธิคัดค้านอนุกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 ข้อ 23<sup>6</sup> กำหนดว่า “ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการในเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ
  - (2) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
  - (3) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดา ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน นับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (4) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (5) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทน โดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (6) เป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (7) มีเหตุอื่นซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งว่าจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นกลาง
- ตามข้อ 23 วรรคหนึ่งข้างต้นนั้น เป็นเพียงการใช้สิทธิที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษคัดค้านอนุกรรมการสอบสวนเท่านั้นแต่ไม่ครอบคลุมถึงการที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษคัดค้านผู้แต่งตั้งอนุกรรมการสอบสวนแต่อย่างใด ผู้ศึกษาเห็นว่าในเรื่องของการใช้สิทธิคัดค้านผู้แต่งตั้งอนุกรรมการสอบสวนดังกล่าว ต้องยึดหลัก “ความเป็นกลาง” นั้นหมายความว่า หากบุคคลมีอำนาจสั่งการในเรื่องที่ตนมีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ บุคคลนั้นก็จะสูญเสียความเป็นกลางและไม่อาจสั่งการโดยปราศจากอคติในเรื่องนั้นๆ ได้” ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษที่ไม่มีสิทธิในการคัดค้านผู้แต่งตั้งอนุกรรมการ

<sup>6</sup> ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 23 วรรคหนึ่ง.

<sup>7</sup> วรพจน์ วิศรุตพญ์, “หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง,” ใน เอกสารประกอบการอบรม พนักงานคดีปกครอง ระดับต้นรุ่นที่ 1.(กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 15-20.

สอบสวนหากมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ 23 ดังกล่าวส่งผลทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม

ประการที่สาม ปัญหาระยะเวลาการดำเนินการสอบสวน ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2546 ประกอบกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 ข้อ 31วรรคท้าย<sup>8</sup> กำหนดว่า “การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการมาแล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อคณะกรรมการเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ประธานกรรมการ โดยอนุมัติคณะกรรมการสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน”

เห็นได้ว่าระยะเวลาในการขอขยายครั้งละไม่เกิน 30 วันไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าไม่เกินกี่ครั้งในการขอขยาย ซึ่งทำให้ระยะเวลาในการสอบสวนยังมีความล่าช้า ไม่มีการกำหนดวันสิ้นสุดของการสอบสวนหากพิจารณาตามแนวคิดเรื่องสิทธิในการเข้าถึงความยุติธรรม คำกล่าวที่ว่า ความยุติธรรมที่ล่าช้าคือความไม่ยุติธรรม (Justice delayed is justice denied) หมายความว่า แม้มีกฎหมายเกี่ยวกับการเยียวยาความเสียหายแต่การเยียวานั้นล่าช้าไม่ทันกาล มีผลไม่ต่างกับการไม่ได้รับความเยียวยา<sup>9</sup> ซึ่งแนวคิดนี้ส่งผลต่อผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษในการสอบสวนจรรยาบรรณวิชาชีพ เนื่องจากระยะเวลาที่ล่าช้า ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่ได้รับความยุติธรรมเท่าที่ควร

ดังนั้นแล้วเพื่อให้กระบวนการดำเนินการสอบสวนจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมและให้เกิดความเป็นธรรมกับข้าราชการครูมากที่สุด ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่มาและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ผู้ศึกษาเห็นว่า การกำหนดคุณสมบัติของตำแหน่งอนุกรรมการและเลขานุการ โดยให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับ

<sup>8</sup>ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม.ข้อ 31 วรรคท้าย.

<sup>9</sup>สมภูมิ หล้ารัศมี และ รศ.ดร.ยุภาพร ยุภาศ, “ศาลยุติธรรม : ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมและเท่าเทียมได้,” วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 4,ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2560):74-75.

การฝึกอบรมการดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพนั้นหรือการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์สอบสวนจรรยาบรรณหรือวินัยนั้น ควรเปิดกว้างว่าไม่จำเป็นต้องเป็นตำแหน่งอนุกรรมการและเลขานุการ อย่างน้อยหนึ่งคนในอนุกรรมการสอบสวนมีเป็นผู้ที่มีวุฒิปัญญาทางด้านกฎหมายก็เพียงพอแล้ว โดยไม่ต้องระบุว่าต้องเป็นตำแหน่งอนุกรรมการและเลขานุการเพียงอย่างเดียว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

เดิม ข้อ 15 วรรคแรก กำหนดว่า “การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการสอบสวนและอนุกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นสมาชิกคุรุสภา ประเภทสามัญและเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่เคยกระทำความผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือกระทำความผิดวินัย โดยประธานอนุกรรมการสอบสวนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพประเภทเดียวกันและมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และอนุกรรมการ และเลขานุการ ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมการดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์สอบสวนจรรยาบรรณหรือวินัย และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้”

ขอเสนอแนะให้เพิ่มเติมเป็น ข้อ 15 วรรคแรก กำหนดว่า “การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน ประกอบด้วย ประธานอนุกรรมการสอบสวนและอนุกรรมการสอบสวนซึ่งเป็นสมาชิกคุรุสภาประเภทสามัญและเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี และไม่เคยกระทำความผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือกระทำความผิดวินัย โดยประธานอนุกรรมการสอบสวนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพประเภทเดียวกันและมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ อนุกรรมการและเลขานุการโดยอนุกรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคน ให้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมการดำเนินการทางจรรยาบรรณของวิชาชีพหรือการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์สอบสวนจรรยาบรรณหรือวินัย และอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้”

2.ปัญหาการใช้สิทธิคัดค้านอนุกรรมการสอบสวน ผู้ศึกษาเห็นว่า การใช้สิทธิคัดค้านดังกล่าวนั้น ยังไม่ครอบคลุมถึงการใช้สิทธิคัดค้านที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษจะใช้สิทธิคัดค้านผู้แต่งตั้งอนุกรรมการสอบสวนได้ เป็นประเด็นปัญหาของการใช้สิทธิคัดค้านผู้แต่งตั้งอนุกรรมการสอบสวนที่ยังไม่สามารถใช้สิทธิคัดค้านได้ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

เดิมข้อ 23 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการในเรื่องที่กล่าวหาหรือกล่าวโทษ
  - (2) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
  - (3) เป็นผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดา ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน นับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (4) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (5) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทน โดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (6) เป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
  - (7) มีเหตุอื่นซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งว่าจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นกลาง
- ขอเสนอแนะ ให้เพิ่มเติมเป็น ข้อ 23/1 กำหนดว่า ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีสิทธิคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งอนุกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ 23 วรรคหนึ่ง

3. ปัญหาระยะเวลาการดำเนินการสอบสวน ผู้ศึกษาเห็นว่า ระยะเวลาการดำเนินการในการสอบจรรยาบรรณวิชาชีพให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน แต่สามารถส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกิน 30 วัน นั้น เห็นได้ว่าระยะเวลาในการขอขยายครั้งละไม่เกิน 30 วัน ไม่ได้กำหนดชัดเจนว่าไม่เกินกี่ครั้งในการขอขยาย ซึ่งทำให้ระยะเวลาในการสอบสวนยังมีความล่าช้า ไม่มีการกำหนดวันสิ้นสุดของการสอบสวน อาจส่งผลต่อผู้ถูกสอบจรรยาบรรณวิชาชีพ เนื่องจากระยะเวลาที่ยาวนาน อาจทำให้ผู้ถูกสอบสวนไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

เดิมข้อ 31 วรรคท้าย กำหนดว่า “การสอบสวนเรื่องใดที่คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อคณะกรรมการเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ประธานกรรมการโดยอนุมัติคณะกรรมการส่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน”

ขอเสนอแนะ ข้อ 31 วรรคท้าย แก้เป็น “การสอบสวนเรื่องใดที่คณะอนุกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประธานอนุกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษทราบ ให้ประธานอนุกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้

ให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อคณะกรรมการเพื่อขอขยายเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ ให้ประธานกรรมการโดยอนุมัติคณะกรรมการสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นไม่เกินหกสิบวัน”

### เอกสารอ้างอิง

ปิยมาภรณ์ กู้กิตติไมตรี, “ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา โรงงานผลิตอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา.”การค้นคว้าอิสระหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2558.

ปัญญา ศรีเลิศพจน์กุล และสมฤทัย เต่าจันทร์. “สภาพการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของข้าราชการครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5.”วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ ปีที่ 8, ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน 2566):219.

วรพจน์ วิสสุตพชญ์, “หลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง,” ใน เอกสารประกอบการอบรม พนักงานคดีปกครอง ระดับต้นรุ่นที่ 1.(กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท., ม.ป.ป.):15-20.

สมภูมิ หล้ารัสมิ และ รศ.ดร.ยุภาพร ยุภาส, “ศาลยุติธรรม : ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมเพื่อความเป็นธรรมและเท่าเทียมได้,” วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 4, ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2560):74-75.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือการดำเนินการทางวินัย.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2553, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 127 ตอนพิเศษ 152 ง.(30 ธันวาคม 2553):72-77.